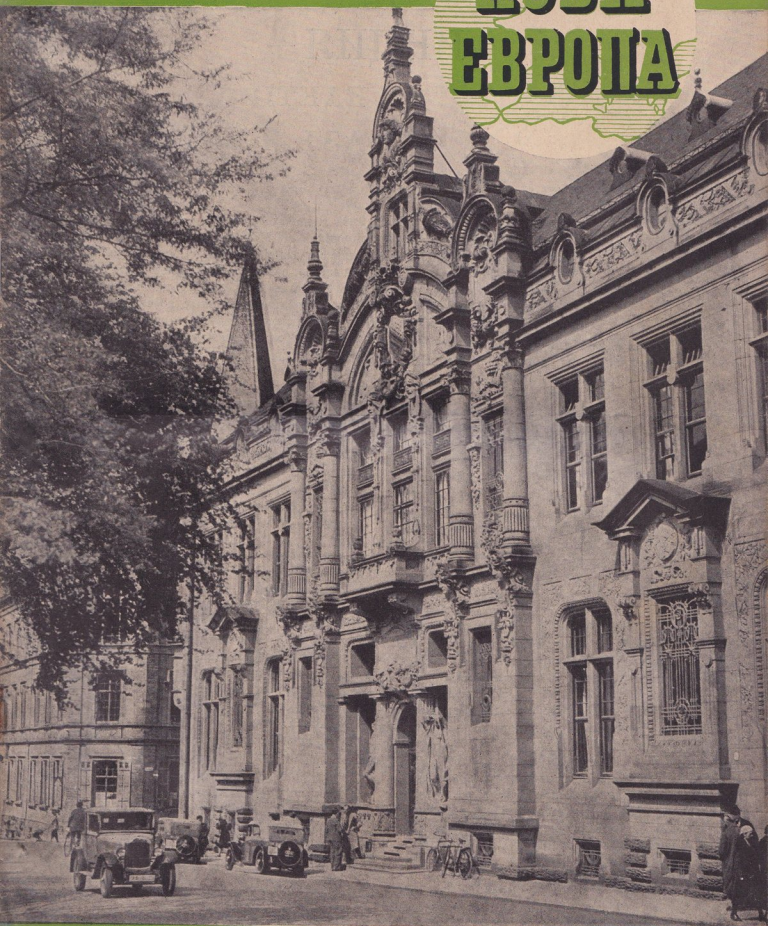

НОВА ЕВРОПА

Цена 3 лева.

Für Deutschland

40 Pf.

ИНДИЯ —

КАКТО

АЗЪ Я ВИЖДАМЪ

Откакто изпратихъ съръ Стафордъ Крипсъ за Индия, за да сложи предъ индийцитѣ нашитѣ предложения въ ултимативна форма, получихъ отъ приятели и противници много писма, въ които бѣ изявена загрижеността, че съмъ искалъ да подамъ ржка за това да се пожертвува скъпоценниятъ брилянть на британската корона. Единъ отъ тия писмописци ми пропomnia при това дори злата дума, че съмъ билъ единъ мжжъ, който „захвърля разхъсаното знаме на своитѣ убеждения като горещи картофи, щомъ другаде примамватъ дубеницитѣ за по-добъръ успѣхъ“. Съ това той искаше да намекне, че въ даденото тежко положение азъ съмъ захвърлилъ и моитѣ възгледи върху Индия. Това е, обаче, една работа, на която си останахъ действително неизмѣнно вѣренъ. Каквото по-рано писахъ и говорихъ върху индийския въпросъ, то важи и днесъ: Индия, макаръ и подъ промѣнливи форми, но въ неотслабна връзка съ империята, да се запази за Англия.

Моето лично държане по индийския въпросъ не може за никого да подлежи на съмнение. Въ книгата си „Свѣтвовно приключение на служба“, излъзла презъ 1930 г., описвамъ, какъ Индия ми изглеждала презъ 1896 г. като на младъ офицеръ. Тамъ има мои редове, които могатъ да докажатъ, че нищо не ми стои по-далече отъ сантименталностъ къмъ тия индийци: „На 16. септемврий

1897 г. нашата бригада получи заповѣдь да проникне въ Мамунтовата долина и да накаже хората на едно племе, които се бѣха провинили въ защитата на своитѣ огнища... Азъ вървѣхъ напредъ, за да подпалия съ нѣколко отдѣления сики едно селце... Все по-заплашителни фигури започнаха да се спущатъ по хълма въ наша посока, а голѣмо число се събра задъ една скална купчина, на разстояние около 100 метра. Тѣзи мишенки упражниха върху мене твърде голѣма привлѣкателна сила, за да можехъ да устоя на удоволствието да стрелямъ върху тѣхъ. Заемамъ пушката отъ стоящия до мене сикъ... Азъ, несъмнено, бѣхъ намѣрилъ приключението, което бѣхъ дирилъ...“

По сжщото време, когато излъзе тая книга, въ Лондонъ заседаваше конференцията на кръжлата маса, за да разшири споредъ мене вече твърде далечъ отиващитѣ Монтагю-Челмсфордвитѣ реформи отъ 1919 г. Тогава азъ собствено казахъ въ парламента, въ статии изъ вестницитѣ и предъ масови събрания, което можеше да се забележи по въпроса. Азъ мога всичко това само да подчертая и читателтъ ще ме извини, ако по-долу повтора буквално, каквото постоянно изтъквахъ въ ония дни отъ опозиционния столъ. Азъ не искамъ съ това да разлиствамъ пожълтѣли актове, но, напротивъ, да изложа, какъ по начало съмъ разглеждалъ индийския въпросъ и какъ винаги ще го разглеждамъ.

Ще си припомните, че изхождахъ отъ две тези: индийскитѣ политици нѣматъ задъ себе си своя народъ, за чийто благо много повече Англия трѣбва да се грижи бащински и за винаги, а разединението на народитѣ въ Индия изключва предварително едно самоуправле-

ние. Каквото азъ казахъ преди единадесетъ години въ Албертъ Хълъ, това, разбира се, е и днесъ мое най-дълбоко убеждение. И ще ме разберете правилно, ако прибавя което тогава забелязахъ върху Гандизма: „Обезпокоително и поразително е да виждаме и наблюдаваме мистъръ Ганди, единъ предателски адвокат на сръбната подждростъ, позиралъ сега като типиченъ факиръ, какъ се влачи нагоре по стъпалата къмъ вицецарския дворецъ, какъ той наравно преговаря съ представители на краля и императора. Азъ съмъ противъ превиванията предъ Ганди. Фактъ е, че Гандизмътъ и всичко, що значи той, трѣбва да се унищожи окончателно. Опитътъ, да се задоволи единъ тигъръ съ малки мръвки, е безполезенъ. Извънредно опасно и недалновидно е, когато английски политици се опитватъ да изгладятъ трудността относно Индия, като правятъ да се върва, че въ Индия може да се учреди доминионенъ статутъ още въ наше време. Ние имаме 45 милиона жители на тоя островъ, твърде много отъ които съществуватъ само въз основа на нашето стопанско, политическо и империялно положение въ свѣта. Ако вие напуснете Индия, тогава при завръщането си ще бждете поздравени на хоризонта отъ поголовенъ гладъ. Въмѣсто, следователно, да се прогласява, че целта ни била да приключимъ своитѣ работи тамъ и да прехвърлимъ отговорността за тѣхъ върху едно индийско правителство, трѣбвало би да започнемъ съ това, да създадемъ съвършена яснота, че ние възнамѣряваме да останемъ фактически владѣтели на Индия върху всеѣка областъ за много дълго и неопредѣлено време. Срещу извършването на едно такова престъпление, като незабавното даване на доминионенъ статутъ, е необходимо да се сплотятъ безъ протакане трезвитѣ и мжжествени сили на Британската империя. Защото статутъ на доминионъ означава не само контролата на войската и правото върху отдѣляне отъ империята. Азъ не намирамъ за мждро да се будятъ нѣкакви надежди, че това състояние би могло да се достигне презъ една цѣла редица идни поколения. Британската нация, върваме ние, нѣма, както винаги, никакво подобно намѣрение да изпусне изъ ръцетѣ си контролата на индийския животъ и напредъкъ.“

Както по-рано така и въ бждеще си остава въ сила при всички обстоятелства, което азъ казахъ на 30. януарий 1931 г. въ Манчестеръ: „Ние нѣмаме намѣрението да захвърлимъ тоя блестящъ и скъпоцененъ брилянть въ кралската корона, който, повече отъ кой и да е другъ доминионъ или друга васална държава, възплъщава славата и мощта на империята. Загубата на Индия би означавала предѣлъ и завършекъ на залѣза на империята. Нейниятъ организъмъ би загубилъ животъ и би принадлежалъ само още на историята. Отъ една такава катастрофа не би имало никакво оправяне повече.“

Това не изключва, че ние въ тоя случай обещаваме за времето следъ войната това, което другиятъ на драго сърдце слуша, защото днесъ индийскиятъ въпросъ не е само вътрешенъ имперски проблемъ. Но това не бива да носи за насъ неизгода. Ние трѣбва само да плашимъ индийцитѣ съ японското настѣпление и да говоримъ като закрилници. Азъ трѣбва да призная, наистина, че тогава употребихъ твърде тежки думи за „социалистически паличовци“, които чрезъ бърливостта си биха провалили много нѣщо. Днесъ намирамъ, че такива люде като съръ Стафордъ Крипсъ може да се използватъ отлично, още повече ако тѣ средъ нѣкои индийски крѣгове минаватъ отъ по-рано като носители на идеи, които въ момента може да ни бждатъ полезни тамъ.

Че ние не можемъ сами, да защищаваме Индия, но за туй се нуждаемъ отъ индийцитѣ, нѣма защо да се обосновавамъ. Би било сжщинско опозоряване на нашитѣ най-изпитани предания, ако и тоя пътъ не оставимъ други да се биятъ за насъ.

Наполеонъ предъ
огледалото

МАКЕДОНСКАТА НАРОДНА ПЪСЕНЬ

отъ Петъръ Завоевъ

Познатиятъ фолклористъ и славяноведец Юрий Венелинъ, въ една своя книга за характера на народнитѣ пѣсни на заддунавскитѣ славяни казва, че за да се опознае единъ човѣкъ или единъ народъ, не е достатъчно да се види той въ неговата външна прилика, облѣкло и образъ на живѣнето му, а е необходимо да се изучи и опознае вътрешния, невидимия човѣкъ. Има много нравствени или вътрешни образи и нѣма да сгрѣшимъ, ако кажемъ, че тѣ сж толкова, колкото сж и народитѣ и наречията по свѣта. Много е мжно да опредѣлимъ правилно това, що ни показва вътрешната, духовната физиономия на този или онзи народъ. До единъ вѣренъ резултатъ може да се стигне само следъ дългогодишно изучаване на народитѣ. А най-добриятъ белегъ, по който може да се изучи и да се опознае единъ народъ, сж неговитѣ духовни творби, неговитѣ пѣсни и народни умотворения.

Когато българскитъ народъ тнѣше въ двойно робство — политическо подъ турскитѣ султани и духовно — подъ грцкия фенеръ — именити народни будители, които станаха

жертва на своя дългъ, въ едно време, когато българското име бѣше попрестанало да се слуша, откриха похлупака на богатата духовна народна съкровищница и се заровиха въ нея. Тамъ тѣ откриха много скъпоценности, които слисаха свѣта съ дълбочината и красотата на народно творчество. Първи незабравимитѣ братя Миладинови отъ Струга събраха македонската народна пѣсень и съ подкрепата на хърватския владика Щросмайеръ я показаха на свѣта. Следъ тѣхъ отпечатаха македонски народни пѣсни сърбинътъ Верковичъ, А. П. Стоиловъ, а въ поново време Панчо Михайловъ и други радители изнесоха ценни частици отъ македонско-българското духовно творчество — нѣкои въ угледни томове, а други въ списанието на Македонския наученъ институтъ въ София „Македонски прегледъ“.

Като чете и като слуша човѣкъ тия пѣсни, остроумнитѣ гатанки, пословицитѣ, присмѣхукитѣ, приказкитѣ, обичаитѣ и пр., които сж отражение на духовния миръ на македонския народъ, не може да не се увѣри, че и българинътъ между Шаръ, Егейско море,

Праздникъ въ Македония

Селянки
отъ Гумановско

Охридското езеро и Осоговският планини е също така поетъ и съзерцателъ, какъвто е и българинътъ въ Мизия, въ Тракия, въ Добруджа, въ Моравско и въ Тимошко.

А. П. Стойловъ, единъ отъ неуморнитъ събирачи на македонски народни пѣсни, въ предговора на една отъ своитѣ книги, казва: „Поезията не се учи отъ книга, нито се придобива съ образованието. Образованието може да ѝ даде само потикъ да се разработи; поезията е даръ отъ Бога.“

И наистина, чуденъ е народниятъ гений въ своето творчество! Той не се измъчва надъ книгата съ писалка въ ръка. Създава величави образи минутно и нержкотно копира направо отъ сърдцето си всичко онова, което го вълнува. Еднакво прекрасни въ стихъ и въ изразъ сж и смѣхътъ и плачътъ и то така

просто и естествено възпроизведени и възпѣти, съ езикъ пренепростейши, безъ подправки, безъ усуквания, безъ излишни украшения и безъ страсти и амбиции, че човѣкъ, като ги слуша, или като ги чете, остава поразенъ отъ величието и прелестта на македонската пѣсень. Никой не бива да търси въ народния пѣвецъ ораторство и превземки. Всичко въ него е просто и естествено, наредено по тантъ и ритъмъ, стихътъ му е ясенъ и опредѣленъ. Кой би могълъ да ни каже нѣщо за първоизточника на македонската пѣсень? Кой е нейниятъ редакторъ? Напусто бихме ги дирили! Народната пѣсень нѣма първообразъ, нѣма редакторъ; тя е минала презъ множество уста и презъ хиляди редакции, докато при всѣка една отъ тѣхъ пѣвецътъ е изваждалъ или притурялъ до нѣщо отъ себе си, съгласно съ поетическия духъ, отъ който е билъ произникнатъ цѣлиятъ народъ.

Като проучи човѣкъ по-добре съкровищницата на българскитѣ народни пѣсни отъ Македония, ясно ще различи два дѣла въ тѣхъ. Старонародно творчество съ епосъ, обрядни пѣсни, любовни и хумористични и ново творчество, което води началото си отъ преди шестдесетъ години, когато, следъ освобождението на България, македониятъ българинъ се организира въ тайни революционни комитети за извоюване на политическа свобода. Тя даде своя отпечатъкъ въ цѣлия духовенъ животъ на страната, резултатъ на

Охридски трубадури

Охридъ и Охридското езеро

Девоиче отъ Овчеполцията въ народна носия

което сж нѣколкото стотици народни революционни пѣсни, пропити съ радостъ, отъ незабравимитѣ героични подвизи на македонскитѣ революционни чети, ту съ скръбъ и боязнь, особено следъ Илинденското въстание отъ 1903 г., което биде удавено въ кръвъ.

Богатството на македонскитѣ български епически пѣсни е приказно. Но още по-богата и по-дивна по разнообразие на поетически образи и мотиви е македонската народна лирика, която и днесъ е жива и могъща, понеже пѣснитѣ ѝ непрекъснато се пѣятъ отъ женитѣ всѣгжде въ Македония. Нѣкога Верковичъ научилъ, че въ Сѣресъ имало една пѣвица, нѣкоя си Дафина, която знаела на изустъ и по мелодия до 270 различни народни пѣсни. За тази Дафина Верковичъ подробно и съ удивление разказва. Нѣма съмнение, че тази жива народна музика сега е малко потслабнала и постепенно замира. Но все пакъ не сж рѣдки случаитѣ на пѣвци и пѣвици въ Македония, които я поддържатъ въ нейната старинна чистота, не само по отношение на нейния поетиченъ текстъ, но и въ напѣва ѝ. Жива и бодра е още всеизвестната въ Бъл-

гария баба Наста, която през тежкото македонско робство под сърбитѝ години наредѝ пѝеше македонската народна пѝесѝ предѝ микрофона на радио София и така поддържаше духа на поробенѝтъ българинѝ отвѝждѝ Рила и Родопитѝ. Баба Наста не веднажѝ е изповѝдвала, че още като момиче знаела на пазуѝтъ въ текѝтъ и музика до 300 български народни пѝсни отѝ Македония! Сжѝщото нѝшо е и сѝ тѝй нареченѝтъ охридски трубадури, които през двадесѝтъ и три годишното сръбско робство крепѝха сѝ своитѝ народни пѝсни духа на македонския българинѝ, често пжѝти затваряни, изезавани и глобявани отѝ натрапената власт. А такива народни пѝвци имаше и ги има почти въ всѝкой македонски градѝ.

Напѝвѝтъ на македонскитѝ пѝсни е винаги свързанѝ съ народното поетическо творчество. Той е неговата душа, безѝ която това творчество не би имало практическа смисълѝ въ живота и не би се поддържало и култивирало така упорито въ народната традиция.

Македонската народна пѝесѝ леко бѝше запазена подѝ петѝвковното турско робство. Турцитѝ никога не посегнаха на матерния ѝ езикѝ. За тѝхѝ вѝрата имаше по-голѝмо значение отѝ народността. Българската народна пѝесѝ се упазѝ сжѝщо така и през грѝчкото духовно робство. Голѝмата разлика между българския и грѝчкия езикѝ много спомогна за това. Но спасена отѝ многовѝковната напаѝст, македонската народна пѝесѝ налетѝ на страшно опустошение и унищожение. Предѝ очитѝ на цивилизования свѝтъ бѝлградскитѝ денационализатори се нахвърлиха върху македонската българска народна пѝесѝ, обсебиха ѝ, оварварничиха ѝ, модифицираха ѝ и ѝ представиха за своя. Не сжѝ отдавнашни времената, когато българското народно творчество въ Македония се показваше на разнитѝ европейски изложби и панаири като „сръбско народно творчество“. А и самата македонска пѝесѝ, доволно изопачена и нагодена по сръбската музика, до неотдавна се предаваше отѝ бѝлградското радио като чиста сръбска пѝесѝ. Колко тжѝжни бѝха вечеритѝ, когато сѝрби предѝ микрофона въ Бѝлградѝ и въ Скопие кълчеха нескоропно гласовѝтѝ сѝ и предаваха най-хубавитѝ български македонски пѝсни, като „Дай ме, майко мари, за Дамяна“, „айде пушка пукна“, „Алия море Делия“ и други,

като чисто сръбски! Болно ни става така сжѝщо, като прелистваме сборникѝтъ отѝ македонски народни пѝсни на хърватина Фр. Кухачѝ, на чеха Лудвикѝ Куба и на сѝрбитѝ: К. П. Маноиловичѝ, Джорджевичѝ, Милевичѝ и др. Всичко тамѝ е преобразено и умишлено изопачено. Никой другѝ отѝ славянскитѝ народи, освенѝ ние българитѝ, не сжѝ въ състояние да прочувствуватѝ и вѝрно да възпроизведатѝ оригиналния ритѝмъ на македонската народна пѝесѝ. А най-уязвими бѝха пѝснитѝ ни въ рѝдетѝ на поробителитѝ сѝрби, които всичко правѝха, за да ги посѝрбятѝ.

Нашитѝ музиковедѝ Добри Христовѝ, който дълги години проучваше македонската народна пѝесѝ, въ съчинението сѝ „66 народни пѝсни на македонскитѝ българи“ (1931 г.) казва, че по метрични и ритмични форми македонската българска пѝесѝ напълно се сходя сѝ пѝснитѝ на българитѝ отѝ Тракия, Мизия, Добруджа и Бесарабия. Македонскитѝ българи чувствуватѝ и предаватѝ различнитѝ свои пѝсни въ сжѝщитѝ оригинални музикални мѝрки, които сжѝ сжѝщностни и въ пѝснитѝ на останалитѝ българи.

Приказното македонско българско народно богатство презѝ пѝти двадесѝтъ и три години поробителитѝ отѝ Бѝлградѝ се мжѝхѝа да изопачатѝ, да опорочатѝ и да посѝрбятѝ. Тѝ помислиха, че както леко завладѝха териториално по-голѝмата частѝ отѝ Македония, така леко ще обсебятѝ и духовното богатство на народа. Туку се излѝгаха. Упоритостѝта и неподатливостѝта на македонския българинѝ на денационализация и безпримѝрниятѝ героизѝмъ на революционната войска на Третия Райхѝ, която лани разѝи сѝрбскитѝ войски и ги прогони отѝ класическата земя, спасѝ отѝ поругание и издевателства народната пѝесѝ въ Македония.

Ние се закळेваме:

Да бѝдемѝ храбри, да не се боимѝ отѝ никаква жертва и никаква опасностѝ и въ устрема на вечни сили да не се умориѝме, докато бѝде изтѝргнатѝ крайната победа!

Херманѝ Гьорингѝ на 20. априлѝ 1942 г. —
рожденниятѝ денѝ на Фюрера.

КЪМЪ ПАДНАЛИТЪ

отъ Поефъ Вайнхеберъ

О, може би очитъ ви оглеждаха
небе стъмено съсъ разхвърлени звезди
или въ палатката догарящата свѣщъ, окопа леденъ,
когато като огънь, вмигъ, слетъ
предъ вашитъ чела стоманениятъ ангелъ.
Могъщъ се спусната той,
и трепнахитъ му крила
като псаломъ шумѣха,
когато отъ уста ви взе
гаснѣщата ви душа.
И я понесе той нагоре като блюдо съ миро,
внимателно, да не излѣе нищо, ангелътъ.

Угасна вашето чело
посрѣдъ копнежъ по тъй далечното въ живота:
любимата по часъ вечеренъ, месеца надъ пжната
врата,
когато родниятъ балканъ бѣ толкозъ близу,
тъй бащински възправенъ;
откоде разговоръ заглъзналъ съсъ сѣседа,
или какъ вий седите въ кръчмицата селска зиме,
които бѣ тъй топла и тъй свѣтла
като добъръ утешенъ ликъ на майка,
невиденъ отъ години.

Отминахте и младата ви кръвь
заяи тъй много, чужда и прадѣдна, напои —
тъй много кръвь:
ахъ, какъ се вий възнесохте отъ тамъ,
че да пребждете во вѣки!
Нима не бѣхте вие нѣвѣта
човѣци като насъ,
Богъ за които е далеченъ много и нерѣдко?
Ала внезапно,
преобразена и свещена,
тъмнѣе тайната велика
около вашта жертва,
на семената тайната, сѣячъ по-тъменъ дето
излѣзе да разирѣска съ милиони
връзъ тѣжната и страдна нива на човѣка.

Все още че живѣте у майкитъ,
е нищо. Де ли пѣкъ би билъ светниятъ споменъ,
ако при майкитъ не бжде?
Съвсемъ е малко и това, че ваштъ синове
сега мжже сж вече, дѣлото поели,
оставено отъ васъ: перо, орало или чукъ,
тѣ — съсъ косата сѣща, сѣщата походка
и съ погледа,
на вашитъ покрътително подобенъ дето стана.
Да, малко е и туй, че тѣзи, дето оцѣдѣха
и дето съ васъ живѣха до предъ гроба,
до вашта смъртъ,
че тѣ въ кръвта си носятъ ужаситъ ваши,
говорятъ съ васъ на сънь, и сутринъ
поематъ вашия отлитналъ дѣхъ.
Едва това тукъ стига — друга никаква
утеха намъ или на васъ не носи ангелътъ всевала-
стенъ,
освенъ че сте заключени во вѣчната,
въ душата на народа, непреходно.

Въ сърдѣа на милиони бий кръвта ви,
шуми все още вашето страдание велико,
безсмъртието ваше нѣй.

Плътъ всѣка е като тревата,
а на прославенитъ славата
е само блѣсъкъ времененъ на име.
А вашта слава е
народна вѣрность къмъ народа.
Че гробовѣтъ на единъ народъ
не сж скръбта му само,
защото падналитъ
сж на народа гордостта,
а гордостта народна, тази най-висша, ражда пакъ
свѣта.

Миръ вамъ и упокой!
Ний всички пазимъ паметъта ви.
Носете смѣло лавритъ!
Ний всички помнимъ васъ.
Кржжете надъ главитъ ни!
Ний всички пазимъ паметъта ви.
Бждете примѣръ нашъ!
Ний всички колѣнничимъ предъ васъ.

Какъ да благодариме вамъ,
издигнати високо надъ всѣдневнитъ ни грижи?
На тѣхъ, на другитъ, които
взе ангелътъ по-благъ отъ нашата срѣда,
които въ стантѣ умрѣха,
тъй близу до живота нашъ:
тъмъ освѣтяватъ тежикитъ имъ друми
молитвитъ ни близи, и цвѣтя и свѣщи.
Далеч сж вашитъ гробове
и паднали загубенитъ кръстовете
или оралото минава вече пакъ
надъ скръбното мѣсто.

Въ незнайния Единъ, погиналъ на народа мжжъ,
васъ всички нека ние величаемъ!
Обезсмърти го въ камъкъ любовта
на живитъ.

И ей го по-великъ, безъ брѣнность земна,
лежи неземеиъ той.

Гранитниятъ му шлемъ —
на вашта честь пазителъ.

Гранитниятъ му ликъ —
на вашия дългъ благородство.

Гранитниятъ шинелъ —
срещу преходността ви шитъ.

Предъ него ний полагаме вѣнци за васъ.
И нека заухаятъ тѣ въ прѣстѣта свещена,
кждето сте упокоени.

И жертвенния пламъкъ приемете —
гори сърдѣето ни въъ него.

Мълчанието приемете —
то тѣчи вашето величие.
И благодарността безмълвна
на живитъ,
покойницѣ прѣчисти!

Миръ вамъ и упокой!
Ний всички пазимъ паметъта ви.
Носете смѣло лавритъ!
Ний всички помнимъ васъ.
Кржжете надъ главитъ ни!
Ний всички пазимъ паметъта ви.
Водете ни къмъ свобода!
Ний всички колѣнничимъ предъ васъ.

Отъ нѣмския оригиналъ превелъ Христо Огняновъ

ЙОЗЕФЪ ВАЙНХЕБЕРЪ

отъ Христо Огняновъ

Йозефъ Вайнхеберъ, по общо призвание най-голъмиятъ съвремененъ германски поетъ, неотдавна навърши петдесетъ години, събитие, ознаменувано съ достойно чествуване и държавно отличие. Роденъ е на 9. III. 1892 г. въ Виена, като синъ на касапийъ. Останалъ преждевременно крѣгълъ сиракъ, малкиятъ Йозефъ преживява шесть тежки години въ сиропиталище. На 19 години става чиновникъ при пощитѣ и въ 1932 г. достига постъ инспекторъ. Въ началото посещава вечерни курсове, съпричастява се съ творчеството на голѣмитѣ духове и най-сетне самъ себе си призовава „къмъ строго дѣло“. Отъ ранна върѣстъ изповѣдва високо схващане за ролята на художествения творецъ и за изкуството, за езика и поезията и остава до край вѣренъ на себе си. Тѣй може да се обясни довѣжданъ и сравнително късното „откриване“ на Вайнхебера.

Обнародва първитѣ си стихове по времето следъ Свѣтовната война, когато бѣха на мода експресионизмъ, нова предметност, необузвано лѣвичарство и откъснатъ отъ народна почва интернационализъмъ. Вайнхеберъ стои въ духовна самотностъ спрямо тоя шуменъ и самоубеженъ свѣтъ отъ надута бездарностъ и всевъзможни „изми“. Обяснимо защо първата му книга носи надсловъ „Самотиятъ човѣкъ“ (1920 г.). Следва „За двата брѣга“ (1925 г.). Ако въ първата се чувствува родениятъ, по несвободенъ още отъ Рилкеви навеи лирикътъ, въ втората книга стихотворенията сѣ проникнати отъ прочувствени мисли и настроения за живота и смъртта съ много по-голъма самостоятелностъ. Едва, обаче, „Ладия въ залива“ (1926 г.) издава чисто вайнхеберовски тонове и пълна самостоятелностъ, а „Благородство и залѣзъ“ (1934 г.) се издига изведнажъ съ чудна завършеностъ и зрѣлостъ и утвърждава името на поета за всички германци. Тукъ е знаменитиятъ „Химнъ къмъ нѣмския езикъ“, най-свършеноото нѣмско стихотворение на двайсетъ столѣтие, споредъ известния литературенъ историкъ проф. Киндерманъ. Поетичното дѣло на Вайнхеберъ се разширява и закрѣглява съ „Късна корона“ (1936 г.), главна творба на поета, „Между богове и демони“ (1938 г.), една цѣлостъ отъ четиридесетъ и осемъ оди, които чертаятъ пътъ и задачи на съвременния човѣкъ и особено на поета, и

на край високомюзикалнитѣ стихове въ „Камерна музика“ (1939 г.). Не бива да отминемъ стихосбиркитѣ „Виена дословно“ (на виенски диалектъ) и друга, въ които се възпѣва природата презъ различнитѣ годишни времена. Вайнхеберъ описва детския си животъ въ единствения си романъ „Сиропиталище“.

Вайнхеберъ е обновителъ на оная лирика отъ голѣмъ стилъ, чийто баша е Клопштокъ и по-късенъ най-зрѣлъ и преданъ служителъ безсмъртниятъ Хьолдерлинъ. Вайнхеберъ има много допирни точки съ тия двама нѣмски поети отъ миналото. Той се слави отъ литературнитѣ критици като най-мощенъ поетъ. Коренитѣ си Вайнхеберъ има у народа. Майсторъ на изисканъ езикъ еднакво въ пѣсенъ, идилія, епиграма, сатира и актуални стихотворения, както и въ великоленни оди и химни, обвянни отъ патоса на трагичното и героичното.

Да питаме не подобава намъ — намъ подобава да паднемъ, всѣки върху своя шитъ. На друго мѣсто поетътъ възвестява:

Мжже сждбата прави: робътъ нѣма никаква. Достоеенъ за смъртта родена е героиятъ само, въ гръдта я свято носи той като сърдце, а да умрешъ отъ тая смъртъ е всичко.

За поета езикътъ е „изповѣдъ велика на народа“, той избира ония, които го боготворятъ. Прочее, нѣма да сгрѣшимъ, ако употребимъ думитѣ на поета: Вайнхеберъ благоговѣе предъ словото и е единъ отъ неговитѣ голѣми и вѣрни избраници.

За своитѣ високи поетични заслуги Вайнхеберъ е удостоенъ отъ Фюрера съ титлата професоръ. Отзивчивостта на национал-социалистическата държава къмъ голѣмото дѣло на поета е искрена и щедрa. Тукъ наблюдаваме характерното за нова Германия: не чакатъ да остарѣе, да се изхаби въ нужда и несгоди, или да умре нѣкой, за да бже признатьъ и прославенъ, а още приживе се създаватъ условия за творца на изкуството. Вайнхеберъ се радва на тия условия и положително може да се очакватъ нови постижения на неговия творчески духъ. Тѣ ще дозавършатъ голѣмото дѣло на Вайнхеберъ, който и за чужбина вече върви непосредно следъ Георге и Рилке и представлява достойно германския поетиченъ гений.

Тукъ виждате мистъръ Рузвелтъ върѣдъ обичайната му обстановка. Вънѣно смѣщени се президентъ е обкръженъ отъ вънѣно смѣщени се сътрудници. Особено впечатление правятъ нѣщата върху работната му маса, която прилича на нѣкоя еврейски вѣстошарски дюканъ. Виждате върху нея всевъзможни животни, които закриватъ президента отъ ала русия. Той върѣа въ тѣхната таинствена сила и небесно покровителство. Най-големьото животно между тѣхъ е едно магаре, направено отъ козина, което, както е известно, е символъ на политическата партия на Рузвелтъ.

Английска помощ

Англиската пропаганда разпространява чрезъ радиото и печата изъ цѣлия святъ, че Англия се притича на помощъ на гръцкия народъ, „гинецъ подъ удара на германския милитаризмъ“.

Едновременно тази пропаганда твърди, че Германия хвърлила въ гладъ завезити отъ нея области въ Европа, поради това че окупационнитъ германски войски сж изляждали всички хранителни продукти. Позовавайки се на своята „хуманностъ“, Англия заявява, че тя жертвува собственитъ си храни и здравето на собствения си народъ, за да се притече на помощъ на Гърция.

Разбира се, и тукъ се касае за една отъ ония плитки маневри на плутократичния империализмъ, които не могатъ вече да се прикриватъ съ никакви морални принципи и човѣколюбиви идеи, тъй като пробуждаща се Европа много ясно раздѣля днесъ религията на лицемерието отъ истината, фарисейската политика на свободата отъ политиката на труда и народната независимостъ.

На всички е известно, че, както съобщава и атинскиятъ вестникъ „Елефтеронъ Вима“, английскитъ войници презъ време на тѣхното пребиваване въ

Гърция отъ ноември 1940 до мартъ 1941 г. унищожиха гръцкитъ запаси отъ хранителни продукти, а остатъка задигнаха съ себе си презъ време на бѣгството си. Тѣ разрушиха и всички фабрики, железопътни съобщения и мостове въ Гърция и островитъ, така че германскитъ войски прѣбывахъ съ всички сили да възобновятъ разрушенията, за да спасятъ гръцкия народъ отъ гладъ.

Що се касае пъкъ за 7000 тона жито, които Англия изпратила на Гърция, знае се, че тия 7000 тона сж само една много малка частъ отъ ония 400000 тона зърнени храни, които тогавашното гръцко правителство бѣ закупило въ Австралия презъ юни 1940 г. срещу чужди девизи. Отъ това голямо количество зърнени храни само 70.000 тона бѣха наповарени презъ септември миналата година за Гърция, обаче, англичанитъ конфискуваха въ Александрия транспортнитъ кораби и имъ забраниха да продължатъ пътя си. И ето че сега англичанитъ се тупатъ по гръбитъ и разправятъ, че сж изпратили на Гърция 7000 тона жито, следъ като сж задържали за себе си останалитъ 63.000 тона. Това е английската хуманностъ. С. С.

Германският войникъ знае, че има, кой да се грижи за семейството му

отъ Шарлота Каркъ

Голѣма жертва означава да изпрати една жена мъжа или сина си на бойното поле, където тѣ сж изложени на опасността и неудобствата на една жестока борба, да се грижи същевременно за себе си и да възпитава сама децата си. Затова германският народъ се стреми да облекчи на войничката съпруга и майка тази тежестъ не само чрезъ финансово осигуряване, но и чрезъ други помощи. Основната е семейната помощъ, която принадлежи на близкиятъ на всѣки войникъ поотдѣлно, сж огледъ на стопанското му положение преди или въ деня на мобилизирането му. Тази издръжка се дава сжщо и на семействата на командированиятъ къмъ службата въ случай на нужда, къмъ Вафенъ-SS., къмъ противовъздушната защита, както и на екипажа на търговскиятъ параходи, които сж здръжжани въ чуждестранни или неутрални пристанища.

Освенъ съпругата и децата и други членове на семейството иматъ право на помощъ, ако мобилизираниятъ ги е издръжалъ по-рано. Издръжките се пресмѣтатъ споредъ една опредѣлена система, така че всѣки е въ състояние да поддържа досегашното ниво на живота. Наблюдава се, разбира се, да не се превишава опредѣлената граница, за да не стане семейната поддръжка една доходна сдѣлка. Много е естествено, че се взиматъ подъ внимание всички приходи отъ лихви или други имуществени влогове при опредѣляне на семейната издръжка. Разходи, които се правятъ при особени обстоятелства или при едно особено ниво на живота, като, напримѣръ, една помощница въ домакинството, се включватъ напълно или отчасти въ семейната издръжка. Вънъ отъ това, плащатъ се специални суми за училищна издръжка, за болни случаи, доколкото болничната или инвалидната осигуровка не взематъ участие напълно.

За болничната, инвалидната, чиновническата осигуровки на единъ мобилизиранъ презъ време на мобилизацията не се плащатъ никакви вноски, членството, обаче, продължава и по-натѣтъкъ. Сжщо така оставатъ да сжществуватъ и осигуровките за животъ, безъ да се внасятъ вноски. Плаща се само една осигурителна вноса отъ 25% месечно.

Като допълнение може да се отбележи, че държавата поема платежните задължения на мобилизиранитъ въ особени рамки, така че нито мобилизираниятъ, нито семейството страдатъ отъ известни стопански вреди, или пъкъ имъ се причиняватъ нѣкакви мъжнотии поради тѣхните задължения. За голѣмината на материалната издръжка нека дадемъ следния примѣръ:

Ако единъ работникъ, напримѣръ, има месечно заплата нето отъ 225 марки (това е заплата, която остава, следъ като се спадне данъка за социалните вноски и вноските за болничната каса) то за пресмѣтането по начало се спадатъ 15 процента, които ще служатъ за личното употребленне на мобилизирания. Защото допустимо е, както въ този случай, че мобилизираниятъ употребява за свои лични нужди за ядене, за пиене, за облѣкло, пжтнини и други не повече отъ 33 марки и 75 пфенига. Остатъка отъ 191 марка и 25 пфенига получава съпругата му по следната разпредѣлителна таблица:

Марки 85.75	за себе си
„ 52.50	за дветѣ деца подъ 16 годишна възраст
„ 53 —	за наемъ (които постоянно въ цѣлата сума се припадатъ къмъ семейната издръжка)

Къмъ тѣзи 191.25 марки могатъ да бждатъ гарантирани отдѣлни помощи за набавяне на дрехи, въ тежки болнични случаи и тѣмъ подобни, които се опредѣлятъ съобразно стопанското положение.

Ако мобилизираниятъ има месечна заплата 360 марки, както, напримѣръ, получаватъ специалните работници срѣдно, то съпругата получава:

Марки 141	за себе си
„ 78	въ случай че има три деца подъ 17 години
„ 70	за наемъ
„ 5	като осигурителни вноски за животъ
„ 2	като вноски за смъртната каса
„ 10	за една извършена платежна сдѣлка. Така че съпругата получава общо 306 марки, които сж равни на дохода на ней-

WOMEN PREPARE
FOR WAR
See pages 7 to 9.

A Canadian Sergeant Gives Rifle Instruction
A visiting his barracks in S. Kensington. Dr. Edith Summerskill speaks. The
the practical training without delay. Sergeant Teame explains

defense of their homes and children if there should be an invasion.

They don't want to turn themselves into a body of aggressive, pseudo-masculine Amazons. They don't want guns in their homes. But, they argue, if there are guns lying uselessly in the road, and women crouching uselessly in cellars, the enemy is going to have an easier time than the enemy we've been hearing about. However.

Male armchair critics may laugh at the idea of women learning to use firearms, but that doesn't discourage the women. Nor does it deter

The Organizer of South Kensington's F
Dr. Edith Summerskill from S. Africa started the S. Kensington branch. She has
seen. Note she gets a lesson from Canadian Sergeant Teame.

KULTON'S
NATIONAL
WEEKLY

In this issue:

STORM OVER 'CRITICISM' 3^D

FEBRUARY 14, 1942

Vol. 14, No. 7

"Am I Holding It the Right Way?"

"Well, Thank Goodness It Is
Beginners practise in an impromptu fashion, and

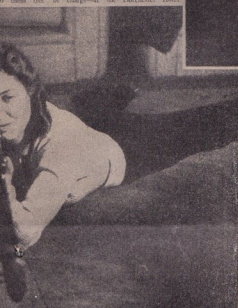

Women of South Kensington
Canadian soldiers, led by Captain Russell Murray, start
many of the girls to a faceted group.

number of male experts from offering their services is in-
Not only have the women and the instructors, come
but wherever a unit is formed, promises where they can
be offered to them free of charge.

as women of the Home Defense hope to have a rifle range
on where they can go at any time for practice. To train the
it and equip it they will hold a dance at the ballroom—
to them free of charge—the Dorchester Hotel.

Gets Down to Some Practice Herself
Red Service girl, instructor, here, and a "Chorus" member in the
teaching, perhaps, to hold a rifle when from behind, comes.

t Loaded"
naturally with unloaded

Every Saturday Afternoon at London Headquarters New Recruits Start Their Training

The new recruits gather round to see how it is done. Miss Winter, one of the most energetic members of Women's Home Defense, has come for a little
practice. She runs a centre herself—a very active one—in Ponders and Victoria. The instructor here is a London business man, Mr. W. H. H. H., who
is common with all the instructors in the other five old centres, but volunteered his services.

Героинитѣ на Британската империя

Тукъ виждате нѣколко хубави
снимки, помѣстени въ англий-
ското илюстрирано списание

„Picture Post“, № 7 отъ 14 фе-

вруарий 1942 г. Въ същата книжка на
списанието е помѣстена една обширна ста-
тия върху новото английско женско дру-
жество „Womens Home Defense“, което има за
задача да обучава своитѣ членки съ помошъ-
та на канадски подофицери въ стрелба.
Дружеството, основано миналата година, има
клубове, както съобщава посоченото англий-
ско списание, въ много английски градове.
Главната задача на обучението се състои въ
това да се запознаятъ членките му съ отбра-
нителната тактика срещу неприятеля въ
подземнитѣ скривалища, където тѣ трѣбва
да държатъ позицитѣ си до последния па-
тронъ. Не е ли интересно, че тия безстрашни
амазонки на английската империя, които тукъ
сѣ фотографирани презъ време на упражне-
ние, много малко изглеждатъ на англичанки?
Носѣтъ и погледѣтъ имъ издава тѣхната раса.

A Lesson In Using Cover
Sergeant Taarne from Canada instructs a
newly formed Women's Unit.

ния мъж след като бъдат извадени 15 процента за него. Сжщо и при по-голям заплати е гарантирано напълно семейството въ неговото досегашно ниво на живота. Отъ една заплата нето 620 марки, съпругата получава

Марки 200	за себе си
„ 52	за две деца подъ 16 години
„ 32.50	за едно дете надъ 16 години
„ 150	за наемъ
„ 20	за училищни пари, за едно дете, което е задължено да ходи на училище
„ 67.50	за заплата, социални вноски и заплата за една слугиня
„ 5	като вноска за една осигуровка за животъ.

Всичко 527.—

Сжщо и при тѣзи случаи се даватъ специални помощи. Така напримѣръ, две деца подъ 16 години, които сж изпратени въ лагеръ, получаватъ нови дрехи и една специална помощъ отъ 180 марки. Презъ време на отсъствието на дветѣ деца отъ къщи се изплаща цѣлата сума отъ 52 марки на съпругата, макаръ че децата се поддържатъ отъ държавата.

Близкитѣ на мобилизацията, които ржководятъ едно предприятие, индустриално или търговско, получаватъ стопанска помощъ, за

да могатъ да покриватъ случайни загуби, причинени вследствие войната. Ако предприятието се затваря, вследствие мобилизирането на собственика, неговитѣ близки получаватъ тогава, както семейната издръжка, така и стопанската помощъ, за да могатъ да изплащатъ разноскитѣ и задълженията на затвореното предприятие (наемъ, грижи за машинитѣ, осигуровки, лихви и пр.).

Въ земедѣлието се плаща еднократна стопанска помощъ като обезщетение на разноскитѣ, които стопанството прави чрезъ поправки и които то е правило само по-рано, но сега трѣбва да бждатъ извършени отъ една платена сила. Ако жената има собствени доходи отъ работа, която тя по-рано е вършила или сега е започнала, то това означава единъ допълнителенъ доходъ, който не оказва никакво влияние върху голѣмината на семейната издръжка, така че трудящата се съпруга използва нейната пълна заплата като добавка за издръжка на семейството.

Вънъ отъ тази основна грижа за издръжка на близкитѣ на семейството на всѣки единъ мобилизиранъ, войската дава специални помощи, ако тѣ сж необходими при особени поводи.

Въ повечето случаи мъжътъ, който е изпратенъ на фронта, не се уволнява внезапно отъ неговата по-раншна служба. Работодателътъ

Навсѣкжде въ Германия сж учредени специални съветателни станции, където всяка майка може да получи съветъ и съдействие

И през време на войната германските майки имат възможност да си отпочиват безгрижно в планинските станции

се грижи за жената и децата му. Често пъти се изплаща цълата или част от заплатата, дават се особени добавки за децата, или пък се плащат суми от една специална каса, които облекчават съпругата и самия ѝ живот. Повечето предприятия имат така наречените другарски служби, които дават на близките на семейството на тяхния другар, който е мобилизиран, не само редовни или специални суми, но се грижат и за жените на техните другари и им помагат във всяко отношение. При увеселения или празненства съпругите са гости, за Коледа децата получават подаръци и семействата редовно биват посещавани от жени на предприятието. Това идеално разрешение е важно: съпругата или майката на войника да не почувствуват самотата и липсата на съпруга и по тоя начин и самия войник е си гурент, че има кой да се грижи за неговото семейство, за да може той достойно да изпълни дълга си на фронта.

По същия начин съпругата на войника се чувства лично обкръжена от съседската помощ на женското националсоциалисти-

ческо дружество. Във всяка къща в Германия ръководството на женското дружество е поставило една помощничка, която живее в същата къща или във някога съседна и която познава добре всички. Тя прави редовни посещения, осведомява се за здравето на съседите, знае къде има нужда, как да дава съвети и да помага и е винаги на поста си. Често тя събира съседите да кърпят чорапите на някоя заета в работа съпруга или на болната съпруга на някой войник, или пък готви обяд и се грижи за децата.

Често възпитанието на децата причинява мъжнотии на съпругата на войника, който е на фронта. Във такъв случай се явява на помощ държавното младежко учреждение или пък Националсоциалистическото народно благотворително дружество чрез неговата младежка помощ, което има всички видове възпитателни помощи и средства на ръка. Въобще националсоциалистическото благотворително дружество помага във голъми размъри на войнишките съпруги и майки.

Майките отиват на работа в полето, спокойни, че децата ще остават в детските градини под надзора на подготвен за целта персонал

Въ рамките на Дружеството за подпомагане на майката и детето има лични съвети, къщни помощи, майчински помощи, финансови или предметни помощи, мърки за възпитание на децата, почивка за майката, изпращане по родните мѣста, изпращане на децата на почивка и специални забавителни радости, като посещения на театри, на кина, както и всички вноски, които сѫ необходими, за да се помогне на единъ човѣкъ да има куранъ да работи и пр.

Въ чужбина германскитъ вуншконцертъ (концертъ по желание) е добилъ едно строго опредѣлено понятие. Къмъ него е образувана една другарска служба, която редовно, всѣки денъ чрезъ 12 предаватели държи въ контактъ съпругата на войника съ фронта. Въ тѣсно сътрудничество съ военнитъ служби, другарската служба е основала една лична съвещателна служба, къмъ която всички съпруги на войници и майки могатъ да се обръщатъ за помощъ и която имъ посочва правилния пътъ по всички въпроси на живота.

Ехото на вуншконцертитъ съ неговитъ повиквания доведе до голѣмитъ подарявания, съ които бѣха възнаграждавани само майкитъ и женитъ на войниците. За 17 и половина милиона райхсмарки сѫ постигнали парични и предметни подарявания чрезъ вуншконцерти.

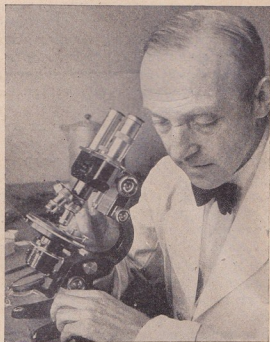
Държавниятъ воененъ съюзъ на бойцитъ, който обхваща всички участници въ войната, е довелъ хубавия обичай да се плаща на всѣка майка за всѣко едно новородено надъ третъ деца, по 50 марки.

Тѣзи грижи, стопански помощи, вниманиа и най-различни доказателства за вътрешно единение се разширяватъ постепенно не само между отдѣлнитъ хора, сѣседитъ, но частнитъ и общественитъ предприятия и пр. Тѣ изразяватъ всички само това, което гори дълбоко въ душата на всѣки германецъ: безусловно чувство на взаимна преданостъ въ сждбоносната борба и готовността за подпомагане за оиѣзи, които ще бждатъ най-тежко засегнати отъ войната.

Нѣмската наука въ борба за жизнено пространство и изхранване

отъ Фридрихъ Шолцъ

Германскитъ ентомологически институтъ въ Берлинъ-Далемъ, който на 7 юний 1936 г. празнува петдесетгодишнината отъ своето съществуване, е единъ отъ 36-тѣхъ институти на Кайзеръ-Вилхелмъ-Гезелшафтъ за поощрение на наукитъ. Ако може днесъ да се говори за единъ германски институтъ за изследване, който е познатъ въ цѣлия, свѣтъ, то това може да се каже за този институтъ. Отъ дълго време той проявява грижи да поддържа размѣна съ ентомологитъ на всички културни страни и доведе още преди Свѣтовната война изследователи на най-отдалеченитъ страни, като Америка и Русия, да влѣзатъ въ сношение помежду си. Той днесъ вижда една отъ най-сжществениѣ задачи въ това да създава връзки между ентомологитъ въ цѣлия свѣтъ. Така на работящитъ въ института изследователи, отъ дълго време непознатитъ области на Филипинитъ или други нѣкои азиатски страни сѫ станали съвсемъ обикновени понятия. Тѣ познаватъ не само мѣстнитъ имена и знаятъ не само всѣка подробностъ за ентомологичнитъ институти на Филипинитъ и островъ Борнео, но тѣ самитъ сѫ направили сжщо така сборки въ института, между които, напримѣръ, филипинскитъ бръмбари правятъ впечатление съ своитъ фантастично хубави багри, прилични на екзотични

Д-ръ Захлебень отъ Германския ентомологически институтъ изследва вредни насекоми по овицията

Германският ентомологически институт

рисуни. Тези сини, зелени, кафяви или червени, обикновено мрекообразни екземпляри говорят за неизчерпаемата изследвателна задача на природата, която се явява в Източна Азия в богат мащаб.

Към най-добрите резултати на Германския ентомологически институт, който разполага с най-голямата ентомологическа библиотека в европейския континент, а може би, и в цял свят, принадлежи и седмият международен ентомологически конгрес, който се състоя през 1938 г. в Берлин при усилената подготовка и съдействие на института и на неговия тогавашен многоаслужил директор, Вилхелм Хорн. Петте големи томе, които съдържат докладите, въвеждат в всички области на систематичната и теоретичната, а също и на описвателната ентомология и всеки гледа с очудване работата на изследователите.

През време на днешната упорита война, институтът поддържа връзките си с чужбина, макар и да не идват днес чуждестранни списания. През 1938 г. сж постъпвали редовно 570 списания в института, за всичко едно от които той е замънял три от собствените си списания. Нека споменем тяхните имена, защото те дават поглед върху общия кръг на ентомологическите задачи за изследване. Те гласят: „Изследвания върху морфологичните и таксономичните ентомологии“ (8 тома), „Изследвания върху физиологичната и

употребяваната ентомология“ (7 тома) и „Ентомологични прибавки“ (8 тома). Последните бяха издадени през 1940 г. за всички страни в света в едно важно съчинение в две части (общо 364 страници), а именно „Употребявани имена на вредни насекоми в различните страни“, в които не само германецът намира указание за значението на многобройните вредители на растенията, но и всички интересувани се, защото имената сж дадени на латински и на чуждестранни езици.

Ако през войната се издават такива трудове, то без съмнение, касе се за една област, която е от голямо значение за живота на нацията. Сълюбопитство се поставя въпроса, в кое направление работата на института би могла да покаже най-големи успехи. За да се даде достоен отговор, нека споменем няколко числа, от които, всеки случай, не би могло само в няколко минути да се добие представа за истинската картина.

Науката допуска, че има около два милиона насекоми, към които идва едно голямо число (някои твърдят още два милиона) подвидове или „раси“. От първите два милиона минават около 750,000 като изследвани; това значи, че сж описани и се знаят местата, отдето произхождат, ако и при всички да не е обяснена тяхната биология и физиология. Как се осъществява едно такова число, което едва би било сравнимо с около 12,000 птици или 20,000 риби? Въпросът може

принципално да гласи, че при нашествието на природата е било най-лесно, всъщност различно множество да създава нови форми, багри и видове. Във Германия има около 30,000 видове насекоми, към които идват голямо число пришелци. Във статията на директора на института се намират три големи шкафове, които съдържат от три до четири хиляди видове насекоми. От рода на хоботните бръмбари, които се движат и пипат със хоботи, има повече отколкото общо взето всички бозайни животни и птици. От всичко това става ясно, че изследователите на един единствен институт идват до границите на своята дейтелност. Значи, тук трябва да влезат външни и ние имаме тук един от най-добрите примери за международно сътрудничество. Но колко ежично често пкти въ Германия между 30,000-тйх видове да се намръят истинските! Биологическият държавен институт, който от 50 години насам изследва бита на всички вредители на зеленчука, плодетъ, както и на лозята и горите, за да може по-добре да се бори срещу тйх, испраща на ентомологическия институт непрестанно насекоми за определена цел. Същото правят и селските служби за защита на растенията, които се намират под ръководството на Райхснерцанда. Трудните изследвания, например, върху листовите бръмбари и гжсеници и върху безбройните майски бръмбари, се разглеждат най-обстойно въ инсти-

тута. Селяните, лесничите, лозярите и преселници, за да могат да продължат своята работа, често пкти се ръководят от това, какви вреди биха причинили самите вредители въ тйхните стопанства. Защо точно въ ентомологията има такива случаи, че най-малката разлика, която изследователят не може да открие съ микроскопа върху вредността или невредността на насекомото е от голямо значение. Така че само от едно единствено решение на института съ зависели милиони ценности. Горската ентомология днес е достигнала до там, че тя може предварително да пресметне, дали въ предстоящото лйто паразитите ще могат да бждат унищожени съ сръдствата, съ които тя разполага, или пък ще трябва да се предприемат особени акции срещу вредителите.

Когато Фюрерът зове и повелява, тогава
всйки трябва да следва безусловно и да се
подчинява, който и да е. Съ Фюрера ние сме
всичко, без него сме нищо.

Херманн Гьоринг

Togonal

Тогалъ
Таблети

се препоръчват преди
всичко при:

Ревматизъмъ
подагра
невралгии
простуда

ТОГАЛЪ ВЪ ЦЪЛЪ СВЪТЪ

Togonal- Werke
München 8

Изъ социалния животъ въ Съединенитѣ щати

Американцитѣ обичатъ да наричатъ своето отечество „Богизбраната страна“ и обясняватъ това название съ плодородието и изобилността на нейната почва, съ неизчерпаемитѣ богатства, които тя крие въ себе си и съ неограниченитѣ възможности, които сж на лице за всеки способенъ човѣкъ.

Никой не оспора, че богатствата на Америка сж голѣми, и че има още много, които не сж открити и че тя днесъ предлага на всеки трудолюбивъ човѣкъ значителни шансове, които по-малка и по-бедна Европа не може да даде. Въ замѣна на това, обаче, резултатитѣ отъ социалното развитие на Съединенитѣ Щати сж плачевни. Установено е, че ржководството на държавата не е успѣло да въведе социално разпределение на дохода, което да отговаря на естественитѣ богатства на страната.

За да имаме ясна представа за социалното положение въ Съединенитѣ Щати, можемъ да си послужимъ за развитието на дохода имъ съ даннитѣ на три американски институти, които могатъ да служатъ за достовѣрни, защото тѣ иматъ официаленъ или полуофициаленъ характеръ. Касае се за Комитета за национални ресурси, който неотдавна обнародва едно изследване върху разпределението на дохода презъ 1935 и 1936 г., за Орксъ прогресъ администрейшнъ, който се занимава презъ 1935 г. съ покачането на разнискитѣ за поддържането на едно четиричленно работническо семейство и за една статистика на Министерството на земеделието

върху нуждитѣ на така наречения „американски щандартъ“ за живота.

Най-интересенъ е материалътъ на комитета Националъ ресурсъ, който се базира на събранитѣ доходи отъ 300 хиляди семейства и дава да се разбере нездравата концентрация на голѣмия доходъ отъ сто хиляди долари годишно само въ нѣколко ржце. Само 5288 или не и две десетохилйдни отъ всички домакинства получаватъ приблизително 2% отъ общия националенъ доходъ. Срѣщу тѣхъ стои народната маса отъ кржело 40% отъ всички домакинства, които иматъ годишенъ доходъ само 1000 долара. Кѣмъ тази група принадлежатъ не по-малко отъ 16 милиона домакинства, които получаватъ само 18% отъ общия националенъ доходъ. Характерно за плутократическото разпределение на дохода въ Съединенитѣ Щати, е сжщо по-нататъшната констатация при споменатото събиране, споредъ която само кржело 17% отъ домакинствата достигатъ и безъ това низкия срѣденъ доходъ отъ 1500 долара, докато 60% лезатъ подъ този срѣденъ доходъ и само 23% се намиратъ надъ него.

Като се иматъ предвидъ тѣзи констатации, не е за очудване, че Орксъ прогресъ администрейшнъ добива съмнителни резултати върху поддържане живота на работническото. Тя определя съ цифри нормалния доходъ на едно четиричленно семейство съ 1261 долара. Една сума, която, споредъ изчисленията

DEUTSCHE REICHSPOST ÜBERSEETELEGRAMMDIENST

Предпочитайте

за вашитѣ презокеански телеграми
само германския телеграфъ!

Сведения при службитѣ за приемане на телеграми на пощата и телеграфнитѣ учреждения и при рекламнитѣ бюра за презокеанска служба въ следнитѣ мѣста:

Берлинъ (Телефонъ 41 00 12)	Хамбургъ (348831)
Бременъ (275 90)	Кьолнъ (2201 11)
Хемницъ (30041)	Лайпцигъ (180 00)
Дрезденъ (17000)	Мюнхенъ (568 70) и
Дюселдорфъ (22700)	Штутгартъ (299899)
Франкфуртъ на Майнъ (29700)	

Безплатно обозначение:

„Виа Дойчфункъ“

на Министерството на земеделието, далеч не може да покрие екзистенен минимум, който през 1934 и 1935 г. бил определен на 2015 долара. Ако се вземат изчисленията на Оркес прогрес администрацията, добива се, че кржело 55% от всички работнически семейства в Съединения Щати не достигат екзистенен минимум. Ако се съпоставят цифрите на Министерството на земеделието, тази цифра достига даже до 80%.

Така се обяснява социалната беда, която от десетилетия разтърства Съединения Щати.

Надпреварването за лъската част от участието в въоръженията между капитала и труда продължава непрестанно, въпреки теоретическото съгласие за задружна работа между работодателите и синдикатите, за периода през който ще продължава войната. Дали то ще бъде спрено, както жеслае правителството, чрез доброволното споразумение между участниците, изглежда съмнително. Широкият народни маси сж сити от постоянни залягания и обещания. Тъ искат най-после дълга. Така правителството ще жесне в една растяща социална беда плодове, които то е посъло от години наред сж своята либерална демократическа пасивност. Думите на германския министър на външните работи, фон Рибентроп, казани неотдавна в берлинския конгрес на Анти-коминтерна, ще се осъществят: социалният прелом ще създаде политическата сжба на Съединения Американски Щати.

B A V
TRESTER

PUDER
Leichner

ROBOT

Фото-камера, без съперник!

Искате ли спина хубава за спомен?
Снимайте се бърже, без поза!
Такава снимка, без мъжа, без потъ
Ще имате само сж намера **Роботъ!**

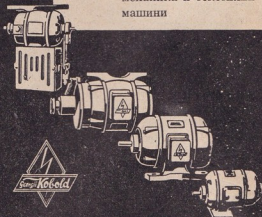
Пълна автоматичност, носи се вж джобъ -
Удобен, практичен за всички човъкъ;
Идете веднага за Фото-апаратъ
Сж оригиналната марка **Роботъ!**

ROBOT BERNING & CO. DUSSELDORF
ГЕРМАНИЯ

Georgii **Kobold**

Малки електромотори

за машинно производство, финна
механика и текстилни
машини

GEORGII KG. STUTTGART-S

МАЙСКИ

Майски е съветският посланик в Лондон; тамъ той прекара лоши и добри дни. Той дойде в една Англия, която му затваряше вратите. Отъ комунистическа партия нѣмаше никакви следи. Старитъ традиционни работнически синдикати не възприемаха нищо ново. Общественото мнѣние виждаше въ лицето на комунистичкитъ и болшевикичкитъ рушители на църквитъ и убийци на духовниците. Съветскиятъ съюзъ бѣ една варварска страна, споредъ тогавашнитъ думи на днешния министър-председател, Чърчилъ.

Майски, като пратетикъ на тази страна, бѣше нежеланъ почти отъ никого. Известно време той не се осмѣляваше да се яви на улицата, за да не бже нападатъ. Срецу това той се пазеше съ своето оръжие, оръжието на неговата раса. Като евреинъ, за него не бѣ трудно да се отгва, да прикрива своитъ разрушителни намѣрения и всичко да посрѣща съ усмивка. Той чакаше своя часъ. И неговото време най-после дойде.

Едва две години по-късно, той става почетенъ членъ на феодалнитъ клубове, които бѣха достъпни само за потомцитъ на аристокрацията и най-голтѣмъ богаташи. Вратитъ на най-прекраснитъ салони се отваряха предъ него. Първитъ леи и джентлмени се надпревараха да засиделствуватъ своята вѣрност на представителя на „голтѣмата и приятелска нация“.

Даже славата на красивия Антоний Идънъ, най-добре облѣчениятъ мъжъ на свѣта, бледише предъ тази на Майски. Никой не пита вече за това, какво ценно цвѣте украсява неговитъ гърди, щомъ се очаква коварния източненъ евреинъ, който стърчи въ своя скъпъ официаленъ костюмъ. Владиката отъ Кембридж обявява въ една своя проповѣдь, че комунизмътъ има сѣхщесвенно родство съ истинското християнство и позволява да се четатъ молитви за запазване и разпространение на болшевишкото господство. Нѣяки леи пѣятъ съ изтънчени гласове кървавия текстъ на комунистическия интернационалъ. Музикалниятъ сътрудникъ на „Дейли Експресъ“ констатира, че нѣкога забраненитъ омразни класови пѣсни сж станали сега фамилярни на англичанитъ, подъ чито звуци тѣ танцунатъ весели фонотропи.

Въ единъ недѣленъ день, на 15 мартъ 1942 година, който, споредъ традиционния пуритански обичай трѣбва да бже прекранъ въ тишина и спокоействие, Майски събра обществото и маситъ на Лондонъ въ Холфордкваре, за да открие въ една юкца, въ която Ленинъ живѣлъ преди 40 години, една възноменатѣла плоча и да застави англичанитъ да признаятъ основателя на болшевиизма за „единъ отъ най-великитъ хора на всички времена“.

Майски става мѣродавенъ факторъ въ Англия. Той постави и английскитъ осведомителни органи въ служба на болшевишката пропаганда и чрезъ тѣхъ защищава възнишната политика на Съветския съюзъ и посочва намѣренятия му като благородни. Въ Англия вече свѣсметъ не се забелязва, колко надалече е разпространено това влияние. Но въ неутрална чужбина то срѣща голѣмъ отпоръ.

Какви срѣдства е употрѣбилъ Майски за постигане на своето господствующе положение въ Англия, може да се види отъ единъ трудъ, който финландската държавна полиция издаде неотдавна подъ заглавие „Подъ сѣнката на съветския шпионажъ“. На основание достовѣрни данни се изнася истината върху унищожителната съветска работа въ Финландия и въ единъ отдѣлъ се описва задкулиската юдейско-болшевишка работа на съветскитъ посланници въ Хелзинки, особено тази на Майски. Той спечелилъ тамъ своята слава като „съветски дипломатъ“ и доказалъ, че е „истинскиятъ човѣкъ на Сталинъ“. Финландската полиция го характеризира като най-опасния съветски дипломатъ. При привидно наивни разговори той получавалъ отъ своитъ събеседници важни съобщения, завързва приятелски връзки и следъ това ги използвава по най-безсѣстенъ начинъ.

При това, той знае да прикрива винаги своитъ действителни намѣрения и планове и самиятъ той остава винаги на задна линия. За да се освободи по начало отъ всѣкаква отговорност, нарежда всѣки легацисненъ чиновникъ да подпише една декларация, че не ще се занимава съ никаква шпионска деятельность. При това той е разполагалъ съ една тайна каса, отъ която още неговиятъ наследникъ, Теревиянски, една седмица следъ избухването на зимната война, размѣнилъ два милиарда долари въ финландска валута, опредѣлена за воената каса на по-късното привидно правителство Кузиненъ. Отъ тази каса сж давани суми за плащане предателската дейност на безчестни елементи. Чрезъ основание на сдружения съ привидно културни цели, както се достигна до жалката знаменитостъ „Общество за миръ и другарство съ Съветския съюзъ“, се правѣше опитъ отъ вътре да бже разединена Финландия и да се подготви за опредѣлената и отъ Сталинъ сждба.

Финландия сѣзна съ сигуренъ инстинктъ заплашващата я опасностъ и съумъ да я предотврати. Английскитъ народъ се оставя да бже насѣкванъ отъ болшевишки власти и тиканъ къмъ пропагандата.

К. С.

СТОПАНСКИ ВЕСТИ

Възстановяване на естонското железопътно дѣло

Презъ последно време бѣха водени преговори за бъдещето устройство на естонското земедѣлие. Въ генералната област Естония трѣбва да се сѣят само такива растителни култури, които сѣ приспособени къмъ климата и почвата на страната и обещаващи голѣма и сигурна реколта. Съ това Естония взима участие въ производствения процесъ. Презъ 1942 г. площта за васѣване на зимни сѣидби ще се увеличи значително и засаждането на картофи ще се увеличи около една трета отъ досегашната засаждана площъ. Засаждането на зеленчукъ трѣбва дори да се удвои. Възнамѣря се, сѣщо така понататѣкъ презъ 1942 г., да се построятъ голѣмо число нови казани за ферментирање на фуража, за да може да се има на складъ голѣми запаси отъ фуражъ. Основната предпоставка, обаче, за покачване производителността на земедѣлието въ генералната област Естония си остава все пакъ работата по отводняването. Заради това ще трѣбва още тази година да се изкопаятъ стотици километри трапове, за да се отводни една площъ отъ около 20,000 хектара. Предвижда се общо 800,000 хектари отводняване. Това отводняване е отъ жизнено значение за земедѣлието въ Изтока.

Възстановяване на естонското железопътно дѣло

Както въ всички области, така и въ областта на железопътното дѣло въ Естония, болшевишкото господство остави следъ себе си единъ хаосъ, чието отстраняване е една отъ най-главните проблеми на германската швилна управа. Въ сътрудничество съ естонското самоуправление, германскитъ военни учреждения и швилната управа учредиха едно транспортно и железопътно управление, което да построи съ изостаналитъ сѣрѣдства една нова железопътна мрежа.

Въ западна, южна- и северна Естония сѣ учредени транспортни централи съ сѣдалища въ Ревалъ, Дорпатъ и Нарва, които иматъ за задача, да се грижатъ за поддръжане на железопътнитъ съобщения. Правятъ се сѣщо така приготвления за подновяване на работата по крайбѣржията. Чрезъ учредяването на въздушната линия Берлинъ-Кьонигсбергъ-Рига-Реналъ и Хелзинки генералната област Естония биде включена въ европейската въздушна съобщителна мрежа.

200.000 украинци отъ Днепонетровскъ отвлѣчени

Споредъ една статистика, която по настоящемъ се води въ градскитъ общини на Украйна, болшевишкитъ сѣ отвлѣкли съ себе си само отъ Днепонетровскъ почти 200,000 души. Населението на Украйна възлиза около 70 на сто. Тамъ живѣялъ още около 1587 германци. Останалото население се състои отъ руси, рутенци, поляци, евреи и други.

Планомѣрното използване на труда въ източнитъ земи

За да се предотврати неправилното използване на работнитъ сили въ източнитъ земи, райхскомисарятъ на източната област е издалъ едно постановление, споредъ което вербуването на работници отъ източната въ други области трѣбва да става изключително чрезъ райхскомисара или пъкъ чрезъ нѣкоя отъ него натоварена служба.

За да има редъ, въ най-скоро време ще последва въвеждането на работнически книжки за всички, които работятъ.

Стабилизиране положението на занаятчийството въ източнитъ земи

Чрезъ едно постановление за временното стабилизиране на занаятчийството, въ връзка съ издѣлато по тоя въпросъ нареждане на райхскомисара за самостоятелно управление на занаятчийското стопанство, ще бѣде въведена една занаятчийска карта. Предпоставката за упражняване на самостоятелна работилница е майсторскитъ изпитъ и личнитъ качества на занаятчията. Времени нареждания се грижатъ за това, да се избѣгватъ каквито и да били препятствия за по-старитъ занаятчи.

Проблеми на аграрното стопанство въ Украйна

Когато, вследствие настѣпването на германскитъ войски, съветитъ бѣха изгонени отъ Украйна, тѣ опитаха да унищожатъ всичко, което можеше да бѣде унищожено. Бърищата на германскитъ войски, обаче, предотвратиха опустошаването на пая областъ; тактичнитъ постѣпки на германскитъ земеделски водачи спомогнаха, за да бѣде събрана по-голямата частъ отъ украинската реколта. Между друго, изготвени сѣ и планове за земеделската работа презъ 1942 г.

Повдигане на скотовѣдството

Наличността на конетѣ въ Естония бѣ значително намалѣла, поради лошото болшевишко стопанисване. Сега сѣ взети мѣрки, за да се увеличи и подобри наличността на конетѣ. За тази целъ въ генералната област Естония сѣ учредени 25 нови коневѣдни станции, които сѣ клонове на главната коневѣдна станция въ Тори. Особено значение се отдава на добрия разплодежъ материалъ.

Сѣщевременно се бѣдатъ подобрени и останалитъ скотовѣдни отрасли. Така държавнитъ говежди разплодници и жребци ще бѣдатъ раздавани на скотовѣдни и на отдѣлни стопанства.

Учредяване на централна народна банка въ Украйна

Райхеминистертъ на заветнитъ източни области, на 5.мартъ 1942 г. издаде едно постановление, съгласно което се учредила една народна банка въ Украйна. Съ тази нова банка се дава въ рѣката на Райхскомисара въ Украйна единъ важенъ инструментъ за стопанското подигане на повѣрената му областъ.

КУЛТУРНИ НОВИНИ

Изграждане на здравното дѣло въ Украйна

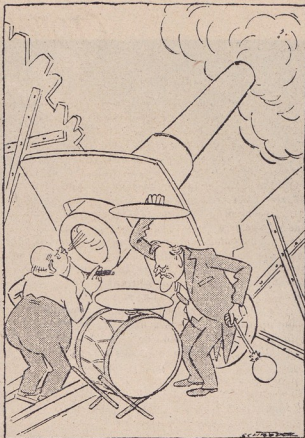
Ръководителят на здравното дѣло при райхсминистерството за заземителъ източни области, общабелтъкаръ д-ръ Вегнеръ, бѣ предприелъ инспекционна обиколка изъ райхскомисариата Украйна. Въ Ковно той е говорилъ предъ мѣстнитъ лѣкари отъ Волиния и Подолія. Той е обрисувалъ положението на лѣкаря въ рамките на германското здравно ръководство и е подчерталъ, че трѣбва да се върви съзнателно напредъ по пътя на оздравяването на украинския народъ.

Курсъ за диригенти въ Любовль

Въ Любовль, Украйна, е откритъ курсъ за диригенти на селски хорове. Отъ цялата област взиматъ участие повече отъ 30 души. Курсътъ ще трае няколко седмици. Чувствува се голѣмъ недостигъ на диригенти като последица на болшевишкото господство и на военнитъ действия. Това се особено забелязва при възобновяването на църквата. Както се знае, въ православната църква играе голѣма роля смислениятъ хоръ. Това изисква поне единъ хоръ въ една църковна община, което ще поощри пѣсенята у народа изобщо.

Предстояще откриване на музеитъ въ Киевъ

Градътъ Киевъ притежава 14 музеи, които, въпреки военнитъ събития, ще бждатъ отворени за публиката въ най-близо време. Между тѣхъ е и музеятъ на възстановения украински поетъ отъ миналото стольниче Тарасъ Шевченко, както и жилището му.

Офанзивата на Западните сили

ТАЗИ КНИЖКА СЪДЪРЖА:

	Стр.		Стр.
Индия, както азъ я виждамъ.....	2	Фридрихъ Шолцъ: Нѣмската наука въ борба за жизнено пространство и изхранване.....	16
Петъръ Завоевъ: Македонската народна пѣсенъ.....	4	Изъ социалния животъ въ Съединенитѣ щати	19
Позефъ Вайнхеберъ: Къмъ падналитѣ.....	8	Б. С.: Майски.....	21
Христо Огняновъ: Позефъ Вайнхеберъ.....	9	Стопански вѣсти.....	22
С. С.: Английска помощ.....	10	Културни новини.....	23
Шарлота Каркъ: Германскиятъ войникъ знае, че има, кой да се грижи за семейството му.....	11		

Издава „Fremdsprachendienst“-Verlag G. m. b. H. — Berlin • Редактира комитетъ. Адресъ: Berlin, Knesebeckstr. 28

Рекламно бюро: Gesellschaft für Auslandswerbung m. b. H., Berlin NW 7, Friedrichstrasse 154 —

За България рекламитъ приема: д-ръ Николай Сиклуновъ, София, бул. Царица Йоанна 58

Druck der Weltsparchendruckerei August Pries G. m. b. H. in Leipzig

Филмовата звезда Шарлота Даудертъ